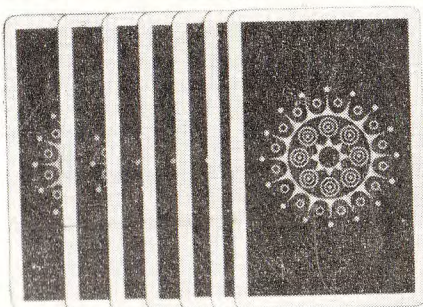

BRIDGE

- MAGASINET

Gode kort på hånden — med den lette glid

DAMM OG ØBERG SAMARBEIDER!
Nå får De også Øbergs internasjonalt berømte spillkort — kjent for fantastisk glid, takket være den perfekte plastlakkeringen.
Sett ekstra farge på spillkvelden med Øbergs kvalitetskort.

Øbergs
DAMM

REESE'S BRIDGELEKSIKON

— en gullgrube for bridgespillere

LEIF CHRISTIANSEN

kommenterer eliteturneringen

THE LITTLE MAJOR

— det nye meldesystemet

BRIDGE FESTIVAL

PÅ

Rold Stor-Kro

For tredje år arrangerer vi en uge med bridge og anden underholdning. – Bridge-festivalen starter mandag d. 27. januar 1964 med et get-together-party, og de følgende dage bridgeturneringer, musik og dans, teatertur til Aalborg m. m. Ring el. skriv efter brochure. – Tlf. Gravlev 60 081 – 18 911. Postadresse Rebild pr. Skørping, Danmark.

Redaksjon og ekspedisjon: Nils Rømming's Forlag (tidligere A. M. Hanche Forlag), Kongensgate 4, Oslo. Postboks 277. Telefoner: 41 21 81 — 41 04 24. Postgiro 138 16. Bank: Christiania Bank og Kreditkasse. Bankgiro 428/163.

Terence Reese's bridgeleksikon

— en gullgrube for
bridgespillere

Terence Reese's Bridge-leksikon fra 1959 er kommet ut i ny utgave, utvidet og revidert.

Den inneholder en hel rekke kjente og ukjente melde- og spillekonvensjoner, kortfattede beskrivelser av de mest kjente meldesystemer og i det heie alt mulig av interesse for bridgespillere av alle kategorier.

Boken er simpelthen et funn og en gullgrube alle kan øse av, skrevet i Reese's velkjente stil.

Vi har planer om å oversette boken til norsk, og vi skal i mellomtiden bringe en rekke artikler i oversettelse her i magasinet.

Først og fremst vil vi forsøke å ta med ting som kan sies å være mindre kjent for norske bridgespillere.

Vi slår opp på bokstaven A og starter slik:

Ace-values: (Ess-verdier.)

Ess-verdier er et hjelpemiddel til å vurdere en hånds spillestyrke i fargekontrakter. Så snart man er blitt enige om en trumffarge, kan både åpnings- og svarhånd telle sine ess-verdier slik:

Hvert honnørstikk	= 1	ess-verdi
Renons	= 2½	ess-verdi
Singelton	= 2	ess-verdi
Dobbelton	= 1	ess-verdi

En regner med at det trenges 7¾ ess-verdi tilsammen på begge hender for å spille utgang i spar eller hjerter. En sund minimums åpning inneholder ca. 4 ess-verdier og et sundt svar bør inneholde ca. 2 ess-verdier. Derfor må svarhånd med mer enn 2 ess-verdier avgi mer enn en minimumshøyning. For eksempel:

Syd
1 ♠

Nord
?

Nord har:

♠ kn-x-x-x-x ♡ K-D-x-x ♢ x ♣ E-kn-x

I støtte til Syds sparmelding har Nord 4 ess-verdier, 2 for honnørstikk og 2 for singelton. Syds åpningsmelding lover 4 ess-verdier, tilsammen 8. Bare 7¾ trengs for å melde utgang, så Nord har en sund høyning til 4 spar (eller til 3 spar hvor dette er krav).

La oss se på problemet fra den andre siden av bordet. Vi forutsetter at Syd har meldt en hjerter og fått svaret 2 hjerter av Nord.

Syd har disse kortene:

♠ x ♡ K-D-x-x-x ♢ E-x-x-x ♣ E-D-x

Syd har 5½ ess-verdi og hans makker bør ha 2 for sin enkle høyning. Tilsammen mangler det bare ¼ ess-verdi til utgang, og Syds kort er vel verd et utgangsforsøk med meldingen 3 hjerter eller 3 ruter.

Ess-verdi vurderingen egner seg bare for noenlunde normale fordelinger som i eksemplene ovenfor. Typiske fordelingshender kan ikke behandles slik.

Astro-konvensjonen:

Denne konvensjonen som er oppkalt etter forbokstavene til de tre «oppfinnerne», er en av de mest nøyaktige ut-

arbeidete defensive systemer som brukes mot 1 grand-åpninger. Konvensjonens hensikt er å finne et tilfredsstillende metode i kampen i annen eller fjerde hånd), når en har ni eller flere kort fordelt på to farger og den ene fargen er spar eller hjerter.

Hvis en har spar og en annen farge overmeldes med 2 ruter. Med hjerter og en minorfarge overmeldes med 2 kløver.

Svarene på Astro-konvensjonen:

Forutsatt at 1 grand-melderens makker passer, svarer overmelderens makker på Astro-konvensjonen på følgende måte:

1. Med trekortsfarge (eller lengre) i den farge som overmelderen har tilkjennegitt, melder ha denne farge på det trinn han har styrke til.
2. Med en ganske så bra hånd, hvor det er utgangssjanser, meldes 2 grand.
3. Med begrensede verdier og egen langfarge, kan denne fargen meldes.
4. Med lengde i den farge som overmelderen meldte kunstig, kan han passe eller støtte, alt etter styrken.
5. Hvis hånden ikke passer til noen av disse meldingene, meldes etter relay-prinsippet: 2 hjerter over 2 ruter og 2 ruter over 2 kløver.

Overmelderens gjenmelding:

Etter relay-svaret, meldes normalt majorfargen, hvis denne er på minst 5 kort. Ellers meldes 3 i minorfargen. Er minorfargen svak, meldes imidlertid 2 grand.

Baron-systemet:

Dette typiske engelske systemet ble utarbeidet i 40-årene, hovedsaklig av Leo Baron og Adam Meredith. Det er et system som i likhet med Vienna tar sikte på å skaffe makkerne et mer nøyaktig bilde av hverandres kort enn f.eks. Acol og Culbertson. Samtidig er

det, i likhet med moderne amerikanske systemer som Roth-Stone og Kaplan-Sheinwold, en kombinasjon av alm. approach-forcing metoder og forhindringsmeldinger. De viktigste prinsippene i systemet er:

1. Svak grand-åpning, fra 12½—13½ poeng, uansett sonerforhold.
2. Enhver enkel melding av ny farge, slik som 1 hjerter - 1 spar - 2 ruter, er rundekrav.
3. Enhver 4-kortsfarge betraktes som meldbar. Ethvert valg av hvilken farge som skal meldes, både når det gjelder åpning og de videre svar, bestemmes av fordelingen alene. Som et ekstremt eksempel kan nevnes med disse to farger 5-4-3-2 og E-K-D-kn-10 er systemets melding spar. (Med fire spar og fem hjerter meldes spar først.)
4. I sammenheng med dette må ingen umiddelbar støtte i trumfargen avgis med mindre enn 4 trumf.
5. En enkel høyning av en minorfarge er konstruktiv. Dobbel høyning er forhindringsbetont. Enhver direkte støtte i majorfarge er svakere enn i andre systemer. På sterkere hender går en innom en annen farge før støtte avgis.
6. Acols 2-åpninger og Acols 2 kløver-åpning blir brukt.
7. Enkle defensive overmeldinger er sterke og viser hender som minst er like gode som en åpningshånd. Defensive hoppovermeldinger er forhindringsmeldinger slik som i de moderne amerikanske systemene.
8. Overmelding med 1 grand er en svak opplysende dobling. Fordelingen må være 4-4-4-1 eller 5-4-4-0, med singleton eller renons i motpartens åpningsfarge.
9. Det fins en mengde spesialmeldinger. Svaret 2 grand på 1-åpning i farge, viser for eksempel 15—19

poeng. I neste melderunde vises poengstyrken mere nøyaktig. Svaret 2 grand etter åpningsmeldingen 1 grand er krav, og ber 1-grand åpneren om å vise sin lavest rangerende 4-kortsfarge.

10. Likeledes er svaret 3 kløver etter åpningsmeldingen 2 grand, et krav til 2-grandåpneren om å melde sin lavest rangerende 4-kortsfarge. Denne variaten er forøvrig blitt adoptert av en rekke Acollspillere.
11. Baronsystemets storeslemforsøk avviker fra andre systemer. Hvis en er blitt enig om en trumffarge og har meldt av sine kontroller i sidefargene, er meldingen 6 i fargen under trumffarge et storeslemforsøk. Den ber makker om å melde 7 i fargen hvis han mener at trumfen er god nok. En er nødt til å bruke sin vurderingsevne og avgjøre om trumfen er bedre enn allerede vist. La oss si at Syd har følgende hånd og at meldingene er gått:

Syd	Nord
—	2 ♠
3 ♦	3 ♣
3 ♣	4 ♣ (cue-bid)
4 ♦ (cue-bid)	6 ♥ (storeslemforsøk)
?	

♠ D-10-x ♥ x-x ♦ E-K-kn-x-x ♣ x-x-x

Spar er den avtalte trumffarge. Syd kunne ha meldt på samme måte med kløver dame i stedet for spar dame. Syd's trumf er gode, og slik som forholdene er, bør han melde 7 spar.

Forøvrig er Baron-systemet et meget vanskelig og ømtålig system i praksis. Det bør derfor bare brukes av disiplinerte og nøyaktige spillere.

Benjamins konvensjon:

Dette er en spesialkonvensjon for 2-åpninger i farge, satt i system av den skotske spiller Albert Benjamin. Den kan benyttes i ethvert system i stedet for de vanlige 2-åpninger.

Disse åpningsmeldingene benyttes slik:

2 kløver:

2 kløver er runde-krav og tilsvarer ca. Acols 2-åpninger (i spar, hjerter og ruter; jfr. også Halles 2 kløver), men sier ingen ting om hva som er langfargen. Det negative svar er 2 ruter. Enhver annen melding er *utgangskrav*.

2 ruter:

2 ruter er absolutt utgangskrav (jfr. Acols 2-kløveråpning) og sier heller ingen ting om hvilken farge som er sterk. Det negative svaret er nå 2 hjerter.

2 hjerter eller 2 spar:

I og med at sterke hender åpnes med 2 kløver eller 2 ruter, brukes 2-åpningene i majorfarge som svake 2-åpninger: dvs.: svakt forhindringsbetont, basert på en langfarge.

For de som er interessert i svake 2-meldinger, er konvensjonen ganske brukbar. De sterkere hender blir tatt godt vare på ved hjelp av meldingene 2 kløver, respektive 2 ruter, mens 2 hjerter og 2 spar, som har større forhindringsmessig verdi reserveres for dette bruk. Det er imidlertid meldingsforløp, hvor trumffargen introduseres på et høyere nivå enn i andre systemer (spesielt: 2 ruter - 2 hjerter - 3 hjerter).

Blackwood-konvensjonen:

I denne konvensjonen ber meldingen 4 grand (så sant den ikke er en kvantitativ høyning av makkers grandmelding) makker om å vise antall ess i overensstemmelse med trinnsystemet:

5 ♣	viser ingen ess
5 ♦	viser ett ess
5 ♥	viser to ess
5 ♠	viser tre ess

Hvis en har fire ess, er svaret igjen 5 kløver. Det er neppe noen mulighet

for at et makkerpar er på utkikk etter slem uten et eneste ess!

Hvis 4-grand-meldereren etter makkers ess-vising melder 5 grand, betyr det at makkerparet disponerer over alle essene, og antall konger vises nå på samme måte som ved ess-visingen.

Renonser:

Disse telles ikke som ess når en bruker Blackwood. Det fins imidlertid en måte å vise renons i farge på, hvis håndens almindelige styrke tillater det, idet en viser antall ess på 6-trinnet. To ess og en renons vises ved hjelp av meldingen 6 hjerter isteden for 5 hjerter.

Når en skal stoppe på 5 grand:

Når svaret på 4-grandmeldingen ikke er tilfredsstillende for å melde slem, kan det ofte være ønskelig å stoppe i 5 grand. En 4-grand-melder kan ikke melde 5 grand direkte, da jo denne meldingen ber makker om å melde antall konger. I steden melder han 5 i en hvilken som helst umeldt farge: Dette ber da makker om å melde 5 grand, som blir sluttkontrakten. For eksempel:

Syd	Nord
—	1 ♥
2 ♦	4 ♦
4 gr	5 ♥
5 ♠	5 gr
pass	

Syd bestemmer seg for at slemmen ikke skal meldes, men han har allerede passert 5-rutergrensen. Da 5 grand likevel kan være en sikker kontrakt, melder han en umeldt farge over makkers svar på Blackwood-konvensjonen. Over Syds 5 spar er Nord nødt til å melde 5 grand som Syd passer ut.

Når motparten blander seg inn:

Den som svarer på Blackwood-konvensjonen er ikke nødt til å vise sine ess hvis motparten blander seg inn i meldingsforløpet, men det er full anledning til det. I et slikt tilfelle svares

etter trinn-metoden, idet en starter med motpartens innmelding. For eksempel:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	4 ♦	4 ♥	pass
4 gr	5 ♦		

Hvis Nord melder 5 hjerter viser det ett ess. Fem spar viser to ess osv. Pass betyr enten at en ikke har noe ess eller at en ikke er beredt til å vise det. Dobbling hos Nord er straffedobbling.

VARIANTER I BLACKWOOD:

1) Bowers Variasjon:

Dette er en forbedring av Blackwood-konvensjonen. Hensikten er å gjøre det mulig for en svarhånd som har ett ess, å vise hvilket ess dette er.

La oss anta at meldingene er gått slik etter ordinær Blackwood:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♥
4 ♦	4 gr
5 ♦	

Hvis Nord har to ess selv, kan han ikke vite hvilket ess makker har. I Bowers variant ville Syd ha meldt 5 ruter hvis han hadde hatt esset i en umeldt farge (enten kløver eller ruter). Hvis han hadde hatt esset i en meldt farge, så hadde det riktige svaret vært 5 hjerter. Svarhånden melder slik:

Uten ess	5 ♣
Esset i en farge som ikke er meldt av makkerparet	5 ♦
Esset i en farge som er meldt av makkerparet	5 ♥
To ess	5 ♠
Tre ess	5 gr
Fire ess	6 ♣

Hvis meldingen ikke er kommet for høyt, spør 5 grand på samme måte etter kongene. Det er spesielt på dette nivå varianten har sin største verdi.

Navnet har konvensjonen fått etter en amerikansk bridgespiller, S. W. Bower.

2) Fire kløver-varianten:

Noen spillere bruker 4 kløver som spørsmål etter ess i steden for 4 grand. Svarene følger trinn-metoden. 4 ruter viser ingen ess, 4 hjerter viser ett ess, 4 spar viser to, 4 grand viser tre og fem kløver fire ess.

Konvensjonen kan ikke brukes hvis det er mulighet for at 4 kløver kan oppfattes som en naturlig melding. I alle andre tilfeller har den den fordel at man sparer melderunder. Etter svarene på 4 kløver, kan 5 kløver brukes til å spørre etter antall konger og selv 6 kløver til å spørre etter antall damer. (Noen spillere bruker konvensjonen slik at når svaret er 5 kløver, som viser 4 ess, benyttes en annen konvensjonell melding, f. eks. 5 grand, som spørsmål etter konger. En bedre metode er å svare 4 ruter med alle essene, slik at 5 kløver fremdeles er tilgjengelig som spørremelding etter konger.)

Når en bruker 4 kløver-varianten, er det mulig å identifisere det manglende ess før 6-trinnet. Hvis svarhånden har meldt 4 hjerter eller 4 spar, som viser ett eller to ess, kan 4 kløver-meldereren bruke 4 grand som spørsmål etter hvilket eller hvilke ess. Ett ess kan da vises idet en melder den farge esset tilhører. Har svarhånden to ess kan disse vises ved hjelp av en enkelt melding. Den engelske bridgeskribent Norman Squire har foreslått denne metode:

- Med to røde eller to svarte ess meldes 5 kløver.
- Med to majoress eller to minoress meldes 5 ruter.
- Med to andre ess meldes 5 hjerter.

Så sant 4-kløvermelderen har ett ess selv, kan han på denne måten få greie på hvilke ess svarhånden har.

3) Gerber-konvensjonen:

Dette er en måte å få greie på hvor mange ess en spiller, som har åpnet med 1 eller 2 grand, har.

4 kløver som et direkte svar på åpning i 1 eller 2 grand, spør åpneren hvor mange ess denne har. Åpneren svarer etter trinnsystemet. 4 ruter viser ingen ess, 4 hjerter ett ess osv.

Hvis 4-kløvermelderen neste gang melder 5 kløver er dette et spørsmål etter antall konger. Avgir han en hvilken som helst annen melding enn 5 kløver er dette sign-off. For eksempel:

Syd	Nord
1 gr	4 ♣ (Gerber)
4 ♠	4 gr

Syds 4 spar viser to ess. Nordts 4 gr er ikke en spørremelding. Det er sign-off i grand.

Gerber-konvensjonen kan også brukes etter en konvensjonell 2 kløver-åpning som etterfølges av en naturlig gjenmelding 2 grand, slik som det ofte skjer i Acol:

Syd	Nord
2 ♣	2 ♥
2 gr	4 ♣ (Gerber)

4) Super-Blackwood:

Dette er en utvidelse av Blackwood-konvensjonen som har til formål å ta hånd om de situasjoner der 4 grand kan oppfattes som en naturlig melding. For eksempel:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♣
3 gr	4 gr

Mange spillere ville antagelig oppfatte 4 grand som en naturlig melding, en kvantitativ høyning av grandmeldingen, og ikke Blackwood.

Anta at Nord likevel ville spørre etter antall ess. Dette gjøres i Super Blackwood på den måte at han melder 4 i den lavest mulig umeldte farge:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♣
3 gr	4 ♦

4 ruter, den laveste umeldte farge spør etter essene. Svarhånd bruker trinn-systemet:

Ingen eller alle ess: Den nærmeste høyere rangerende farge. (I eksemplet ovenfor 4 hjerter.)

Ett ess: Nå meldes fargen etter denne igjen (i eks.: 4 spar) osv. osv.: (I eksemplet ville 4 grand vise to ess, 5 kløver tre ess.)

Spørsmål etter konger: Etter essvisingen brukes 5 grand, som i vanlig Blackwood, som spørsmål etter konger: 5 grand viser også at en har alle essene (som i vanlig Blackwood).

5) Romersk Blackwood:

Det romerske meldesystemet benytter seg av en utvidelse av Blackwood, som i mange tilfeller gjør det mulig å identifisere essene hos svarhånden. Etter 4 grand viser:

- 5 ♣ Ingen eller tre ess
- 5 ♦ Ett eller fire ess
- 5 ♥ To ess av samme farge eller rang (major eller minor)
- 5 ♠ To andre ess, enten hjerter og kløver eller ruter og spar.

En annen versjon, som driver meldingene litt høyere i været, men som har den fordel at en spiller med ett ess alltid kan finne ut hvilke ess svarhånden har, er denne:

- 5 ♣ Som ovenfor
- 5 ♦ Som ovenfor
- 5 ♥ To ess av samme farge (spar, kløver eller ruter, hjerter)
- 5 ♠ To ess av samme rang (spar, hjerter eller ruter, kløver)
- 5 gr To andre ess (hjerter, kløver eller ruter, spar)

Bulldog-systemet:

Dette er et av de moderne amerikanske systemer som kan kjennetegnes ved at de forener standard meldemetoder med spesielle ekspertkonvensjoner. Det er utviklet av de amerikanske bridge-

ekspertene William Hanna og Douglas Stern. Hovedpunktene er:

1. *4-korts farger i major:* En 4-korts farge åpnes ikke med mindre den er meget sterk. En 3-korts minorfarge åpnes i stedet.
2. *1 Grand-åpning:* Viser i sonen 17-19 poeng, utenfor sonen viser den 12-14 poeng.
3. *Hopp-svar i ny farge:* Disse er rent forhindringsbetont og er basert på en 6-korts eller lengre farge og få honnørpoeng. Det eneste unntak er hvis 3 kløver er hoppet i den nye fargen.
4. *Psykiske åpningsmeldinger:* Kan avgis på 7 poeng og mindre: Vanligvis en 4-korts eller lengre farge med minst damen. Psykiske åpningsmeldinger forekommer sjelden i sonen. En som har åpnet psykisk må passe ut ethvert svar fra makker unntatt 2 grand og 3 kløver.
5. *3 kløver som svar på fargeåpning:* Er konvensjonell og krav. Det garanterer nok styrke til å spille en kontrakt på 3-trinnet, selv etter en psykisk åpning. Åpneren må melde 3 ruter hvis åpningsmeldingen var psykisk. Enhver annen melding viser at åpningen var i orden.
6. *2 grand som svar på fargeåpning:* Viser ca. 20—23 poeng. Hvis åpningsmeldingen var psykisk, må åpneren nå vise den fulle verdi av sin hånd. Hadde han en jevn hånd med ca. 6—7 poeng, legger han på til 3 grand. Hadde han en verdiløs hånd, må han passe, men med en god farge, hopper han til utgang i denne farge. For å vise en ekte åpning, meldes 3 i ny farge.
7. *Svake 2-åpninger:* Det brukes svake 2-åpninger, unntatt i 2 kløver som er kravåpning. Det brukes også svake defensive hoppovermeldinger.
8. *Andre konvensjoner:* En mengde spesialkonvensjoner slike som

Rush's spørremeldinger etc., er innarbeidet i systemet. Endel av disse kan brukes i andre systemer også:

Kivi-konvensjonen:

Meldingen 4 ruter etter en åpning på 1 eller 2 grand er beskjed til åpneren om å vise sin nøyaktige punktstyrke. 4 hjerter viser minimum, 4 spar middels og 4 grand maksimum.

Miles konvensjonen:

Dette er en idé som først ble publisert i det kjente bridgetidsskriftet «The Bridge World» av den amerikanske spiller Marshall M. Miles.

Miles hevder at når meldingen 4 gr avgis «i tåka», altså uten sammenheng med de øvrige meldinger slik at den lyder umulig, må hele meldingsforløpet tolkes på en spesiell måte. For eksempel:

Syd	Nord
1 ♥	2 gr
3 gr	4 gr

Nords første svar 2 grand er krav, men allikevel en begrenset melding. Den viser vanligvis 13—15 poeng. Syds høyning til 3 grand viser ingen ekstra verdier. Men hvordan kan da Nord melde 4 grand? 13—15 poeng ved siden av en minimumsåpning er ingen grunn til å gå videre.

4 grand er derfor en umulig melding, og hele meldingsforløpet må derfor tolkes på en spesiell måte. Miles hevder at meldingen i dette tilfelle skal brukes for å vise en hånd som er noe for sterk til en direkte 3 grand-melding. Jfr. følgende eksempel:

♠ E-kn-x ♥ K-x-x ♦ E-D-x-x ♣ K-D-x

En slik hånd, en jevn hånd på 19 poeng er ofte vanskelig å melde etter almindelige metoder. Etter en «umulig» 4-grandmelding avgir åpneren sitt svar i overensstemmelse med dette. I vårt eksempel vil han passe med en minimumsåpning på 13 poeng. Tilsammen

kan makkerparet ha høyst 32 poeng, en usikker slem.

Dette er en analog situasjon:

Syd	Nord
1 ♠	3 ♠
4 ♠	4 gr

Nords 3 spar er krav, men brukes ikke vanligvis med en hånd som ikke er sterk nok til å gå videre, utover utgang, sammen med en minimums åpningsmelding. Miles mener derfor at 4 grand etter dette meldingsforløpet skal vise ca. 17 poeng, med sterk trumfstøtte, men med dårlig fordeling, slik som:

♠ K-kn-x-x ♥ E-x-x-x ♦ E-x ♣ K-D-x

En slik hånd skaper problemer i de fleste meldesystemer. Mange par ville automatisk havne i lilleslem, men sammen en flau minimumsåpning er slemmen svært usikker. Ved hjelp av denne konvensjonen har en mulighet for å stanse i 5.

Okuneff-konvensjonen:

Konvensjonen brukes for å kunne identifisere to delvise stoppere, som til sammen danner en sikker stopper, i motpartens meldte farge, når en er på jakt etter grandkontrakt. Kn-x-x sammen med D-x hos makker for eksempel.

Konvensjonen begynner med en melding i motpartens meldte farge, under 3 grand-nivået. Hvis den andre har en delvis stopper i denne farge, svarer han ved å melde den lavest rangerende umeldte farge. Hvis det ikke finnes noen umeldt farge, svarer han ved å melde den lavest rangerende meldte farge. For eksempel:

Nord har

♠ kn-x-x ♥ E-D-x-x ♦ D-x-x-x ♣ x-x

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
2 ♠	pass	3 ♣	

Nord har en delvis stopper i Østs farge. Han svarer derfor 3 kløver, den

lavest rangerende, umeldte farge. Hvis Syd også har en delvis stopper, som for eks. K, D x eller 10-x-x-x, kan han melde 3 grand. Hvis Nord i dette eksemplet hadde hatt en sikker stopper hadde han meldt 3 grand selv. Konvensjonen dekker samme område som en spesiell meldeknikk som i England kalles «Directional Asking-bid».

Directional Asking-bid:

- ♠ kn-x-x
- ♥ D-x-x
- ♦ E-D-kn-x-x
- ♣ x-x

- ♠ D-x
- ♥ E-10-x
- ♦ K-x
- ♣ E-K-kn-x-x-x

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♠	2 ♦	pass
?			

Etter Nord's ruter melding vil Syd gjerne spille 3 grand, hvis han er sikker på at det finnes en sparstopper. Ved å bruke vanlige meldemetoder, kan imidlertid verken Syd eller Nord melde grand med god samvittighet, selv om de til sammen har en sikker stopper i spar-fargen.

Hvis de bruker denne form for spørremeldinger, vil Syd gjenmelde 2 spar i eksemplet ovenfor. Denne meldingen ber da Nord om å melde grand, hvis han har en delvis stopper i fargen.

En spiller som selv har en sikker stopper i fargen kan bruke konvensjonen i den hensikt å få makker til å melde grand først. Dette kan være av stor verdi i slike situasjoner som denne:

- ♠ D-x
- ♥ E-x-x-x-x
- ♦ D-x-x
- ♣ x-x-x

- ♠ E-x-x
- ♥ D-kn
- ♦ E-kn-x
- ♣ K-D-kn-x-x

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	1 ♠
?			

Hvis Syd melder grand vil åpningsutspillet sette Nord's dame på mellomhånd. Ved å bruke konvensjonen, kan Syd forsøke å melde 2 spar. Slik situasjonen er, kan Nord melde 2 grand da han har en delvis stopper i motpartens farge. Sparutspill fra Øst vil gi melderen 2 stikk i fargen.

Denne konvensjonen krever på ingen måte til utgang. Hvis svaret ikke er slik som en håper på, og det ikke finnes noen alternativ kontrakt, kan meldingsforløpet dø ut før utgang er nådd.

Bulldog-systemet bruker også en form for doblinger som kalles «Responsive Double».

Responsive Double:

Konvensjonen brukes i visse situasjoner av makker til en spiller som har doblett opplysende. Konvensjonen ble først offentliggjort av en amerikansk bridgespiller ved navn Dr. F. Fielding-Reid, og brukes idag av mange turneringspillere. Den kalles ofte Reids konvensjon.

Når en opplysningsdobling etterfølges av en høyning av åpningsfargen av neste spiller, er spilleren i fjerde hånd svært ofte i en vanskelig situasjon.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	Dobler	2 ♦	?
Øst har:			

- ♠ D-10-x-x
- ♥ K-x-x-x
- ♦ x-x
- ♣ E-x-x

Det er ikke sikkert at Vest har 4 kort i begge majorfarger, og hvis Øst nå melder en av fargene, kan han velge den gale. Bruker en imidlertid denne konvensjonen, kan Øst doble 2 ruter. I stedet for å være en straffedobling, er denne dobling en anmodning til Vest om å velge farge.

En kan selvsagt ikke straffedoble motparten i en slik situasjon, men til-

hengere av konvensjonen mener at det oftest er viktigere å tvinge en melding ut av makker. Dobligen kan også brukes på 3-trinnet, hvis en ønsker det. Noen spillere bruker den til og med 3 ruter, mens dobling av høyere kontrakt er straffedobling.

Konvensjonen kan også brukes hvis tredje hånd etter en opplysningsdobling, melder en ny farge på lavt nivå:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	Dobler	1 ♠	?

Det er mulig, selv om det ikke er vanlig, å betrakte dobling hos Øst som «Responsive» dobling.

CAB-systemet:

Dette er et engelsk system, utviklet i Hamilton Club og av den engelske bridgespiller Leslie Dodds. Bokstavene står for «two Clubs, Ace response and Blackwood»: Dvs.: to kløver (åpning) etterfulgt av ess-vising og Blackwood.

Som svar på 2 kløveråpning melder makker 2 ruter uten ess. Med ett ess meldes den farge esset er i (3 ruter hvis ruter-ess). Med to ess meldes 3 grand. Med ingen ess, men minimum 8 poeng inklusive to konger, melder makker 2 grand.

En konsekvens av dette er at meldingen 4 grand etterpå er spørsmål etter konger (og ikke ess).

Svaret 2 grand på makkers fargeåp-

ning på en-trinnet er krav, likeledes dobbel høyning (som i Culbertson).

Etter dobbel høyning (eks. 1 hjerter — 3 hjerter) skal åpneren melde sitt lavest rangerende ess (cue-bid), selv om han har minimumsåpning.

1 grand-åpningen er sterk uansett soneforhold (som hos Goren) og svar 2 i farge er alltid krav. 2 over 1 viser minimum 10 poeng. Gjenmeldingen 2 grand kan avgis på minimumsåpning og lover ikke minst 15 poeng som i de fleste andre systemer av eldre dato.

Canapé:

Canapé er navnet på den franske meldestil hvor en kort meldbar farge meldes før en lengre. For eksempel:

- ♠ E-D-10-x-x-x
- ♥ K-x
- ♦ K-D-x-x
- ♣ x

Åpningsmeldingen heter 1 ruter, ikke 1 spar. Når spar vises i neste runde, vet makker at spar er lengre enn ruter-farge.

Det samme prinsippet brukes når den kortere farge er høyere rangerende. Derfor vil en åpningsmelding på 1 spar etterfulgt av 2 hjerter i annen runde, vise at hjerterfargen er minst like lang som spar-fargen, kanskje lengre.

Canapé-metoden benyttes også i noen italienske systemer. Det er vel verd å legge merke til at prinsippet gjør det mulig å utveksle ekstra opplysninger uten å komme for høyt.

SIDEN SIST

—Wack sørget for at Trondheim gikk av med seieren; forøvrig ble resultatene:

1. Trondheim	4 p. (221—169)
2. Rogaland	4 p. (218—215)
3. Oslo	2 p. (221—236)
4. Bergen	2 p. (202—242)

Denne kampen var begynnelsen på en ny serie. Den forrige vant Rogaland med 19 poeng.

Dessuten er bykampen Oslo—Gøteborg avvirket, og Oslo-laget vant en noe overraskende stor seier på hjemmebane, til tross for at Gøteborg bl.a. stilte med Palmér, Hansson og Rådberg. Oslo's spillere var Johansen—Larsson, Skaug—Sørensen og Allgot—Allgot. Oslo-laget vant 2. og 3. runde 40-10 og 54-20, og Gøteborg vant 1. runde med 46-35, mens siste runde endte uavgjort 48-48. I alt ble seieren på 176-129.

I dameklassen seiret Gøteborgslaget med sifrene 124-112. For Gøteborg spilte v. Barth—Warmark, Arvidsson—Wenander og Oslo's representanter var Bendixen—Haugseth, Farup—Hunn og Isachsen—Ramn-Johansen.

I Norgesmesterskapet for lag er annen runde ferdigspilt uten at noen sensasjoner er inntruffet: Vi skal forøvrig komme tilbake til lagmesterskapet når 3. runde er ferdigspilt.

Bridgeforbundet i Libanon har avholdt en stor turnering i Beirut med deltagelse av mange av Europas beste par, og med skyhøye pengepremier til de beste. Parturneringen ble vunnet av det berømte paret Reese—Schapiro fra England, med poengsummen 4 681. På de nærmeste plassene fulgte:

2. Chiaradia—D'Alelio, Italia	4 662
3. Tueni—Tosbath, Libanon	4 534
4. Konstam—Tarlo, England	4 480
5. Sharif—Schmeil, Egypt	4 357
6. Ortiz—Benasconi, Sveits	4 329

Tueni er forøvrig president i Libanons bridgeforbund.

Reese—Schapiro hadde lagt igjen «Little Major»-systemet hjemme og spilte i god gammel ortodoks «Acol»-stil. De reiste tilbake til England 10 000 kroner rikere, ikke minst takket være sine aggressive slem-meldinger:

♠ K
 ♥ E-D-9-7-6
 ♦ E-K
 ♣ K-9-6-4-3

♠ D-kn-6-2
 ♥ kn-10-4
 ♦ kn-6
 ♣ D-10-7-5

♠ E-10-9-7-5-3
 ♥ 5-3
 ♦ 10-9-5-2
 ♣ 8

♠ 8-4
 ♥ K-8-2
 ♦ D-8-7-4-3
 ♣ E-kn-2

Reese åpnet som Nord med 1 hjerter og gjenmeldte 3 kløver etter Schapiros 2-rutersvar. Schapiro hoppet direkte til 4 hjerter og Reese meldte uten nølen 6 hjerter.

Etter ruterspill og tre omganger trumf, trakk Reese sin andre ruterhonor, gikk inn på kløveress og kastet sin spartaper på ruterdame. Han fortsatte med kløver to til kløver ni da vest la lavt, for å sikre seg kontrakten, i stedet for å spille på 13 stikk.

Et spill som kunne ha kostet Reese—Schapiro 3 500 kroner var dette: (3 500 kroner var differansen mellom 1. og 2. plass.)

♠ K-9-5-4-3
 ♥ E-9-3-2
 ♦ K-7-6
 ♣ 10

♠ E-D-kn-7-2
 ♥ 8
 ♦ E-kn-10-8-4
 ♣ E-7

♠ 10-8
 ♥ kn-10-5
 ♦ D-3
 ♣ D-kn-8-5-3-2

♠ 6
 ♥ K-D-7-6-4
 ♦ 9-5-2
 ♣ K-9-6-4

Vest (Reese) åpnet med 1 spar og gjenmeldte 3 ruter over Schapiros 1

grand. Schapiro prefererte 3 spar og Reese besluttet seg til å hekte på den fjerde. Nord passet uten å foretrekke en mine, og la kløver 10 på bordet. Syd stakk bordets knekt med kongen (!) — og Reese spilte en liten trumf mot tieren på bordet etter å ha innkassert det første stikket med kløver ess. Ruter dame fikk seile til nordts konge, og neste trekk var hjerter ess etterfulgt av hjerter til liten trumf hos Reese. Etter å ha tatt for spar ess, var alt duket for tre betes, men nord trumfet tredje ruter og kastet siden sin siste ruter på kløver. I sannhet en lukrativ revoke for Reese —Schapiro!

Lagturneringen ble vunnet av Slavenburg—Lengyel fra Holland sammen med Sharif—Schmeil fra Egypt.

De siste to dagene forsøkte man med en ny form for robberbridge med individuell utregning.

I det stjernespekkete feltet fikk seieren til en ukjent libaneser ved navn Briui, som bare hadde spilt bridge i litt over et år. Bubert fra Frankrike ble nr. 2 og Schapiro tok tredje plass foran en viss frk. V. Jelsberg fra gamle Norge. Etter sigende spilte hun robberbridge for første gang i sitt liv!

Det Syd-Amerikanske mesterskapet ble avsluttet den 11. oktober og Argentina måtte se seg slått!

For første gang skal Venezuela representere det Syd-Amerikanske kontinent i Verdensmesterskapet. Laget består av herrene Onorati—Strasiota, Rossignol—Berah og Loynas—Gonzales S. Det argentinske laget med «gamle» kjemper som Cramer, Calvente, Rocchi og Augustin og Marco Santamarina tapte i finaleomgangen mot Venezuela med hele 74—180!

Resultatene forøvrig ble:

1. Venezuela	4½ p.
2. Argentina	4 p.
3. Brazil	3 p.
4. Chile	1½ p.
4. Columbia	1½ p.

er den tradisjonelle «Eliteturneringen» i Oslo avsluttet. Det ble en populær og høyst fortjent seier for fru Florry Sandsmark og hr. Leif Christiansen. Dette paret har i det siste forsynt seg grovt av premiebordet ved de fleste åpne parturneringer, foruten at de danner en av støttepilarene på Astra's lag. Vi gratulerer og henviser forøvrig til Leif Christiansens artikkel om turneringen på annen plass i magasinet.

Leif Christiansen har jo vunnet denne turneringen flere ganger før, men fru Sandsmark er den første dame som har vært med på å vinne denne turneringen.

I dette spillet åpnet hun med 3 grand, som syd, og det var nesten umulig for motspillerene å finne det betende forsvaret:

♠ D-5-2
 ♥ K-kn-7-6
 ♦ 5-4
 ♣ K-10-7-6

♠ K-kn-10-9-8
 ♥ E-D-10-3
 ♦ 8
 ♣ kn-8-2

♠ 7-3
 ♥ 9-7-2
 ♦ 10-7-3
 ♣ E-D-9-5-4

♠ E-6-4
 ♥ 8-5
 ♦ E-K-D-kn-9-5-2
 ♣ 3

Som det fremgår, må vest spille kløver ut for å bete kontrakten.

I dameklassen vant fruene Herseth og Dillerud i kjent stil.

Forøvrig er den årlige interkrets-serie mellom Bergen, Oslo, Rogaland og Trondheim ferdigspilt.

Trønderne Gjølme—Hanssen og Næss

Det tyske paresterskapet ble vunnet av Janson—Rohm fra Monaco med det kjente par von Dewitz—Chodziesner på plassen etter.

I Syd-Afrika har de holdt uttakings-turnering med sikte på å nominere laget til Bridge-olympiaden i New York i mai 1964.

Det er spesielt interessant å notere at av de 20 par som stilte opp i de innledene rundene i Transvaal var hele 7 par rene neger-kombinasjoner. De ble imidlertid ikke å finne blant de 8 beste parene som gikk til finalen hvor ytterligere 8, på forhånd nominerte par, sluttet seg til. Turneringens tre beste par, som skal representere i Olympiaden ble:

1. B. Marcus—Dr. D. Klugman
2. T. Atkins—R. K. S. Murray
3. B. Medwin—Fru P. Mansell

I USA har de også hatt uttakings-turnering til Olympiaden i New York, og resultatet ble at et 26-årig par fra California, R. Hamman—Don Krauss, stikk imot alle forhåndstips, gikk av med seieren. Turneringen varte i seks dager og det var ingen av ekspertene som hadde levnet dette forholdsvis unge og ukjente paret noen sjanse.

De tok imidlertid ledelsen med en gang og beholdt den gjennom hele turneringen. På annen plass kom det kjente paret Samuel Stayman—Victor Mitchell og Robert Jordan—Arthur Robinson (deltagere i siste års VM) ble nr. 3. Resultatlisten:

1. R. Hamman—Don Krauss 586 p.
2. S. Stayman—V. Mitchell 548 p.
3. R. Jordan—A. Robinson 540 p.
4. Lewis Mathe—Edward Taylor 486 p.
4. B. J. Becker—Fru D. Hayden 486 p. (Middels 450 p.)

I dameklassen vant fruene Janice Stone—Muriel Kaplan foran Agnes Gordon—Helen Portugal.

B. Jay Becker utnyttet sjansene til fullkommenhet i dette spillet:

♠ 5-4-3
♥ E-8-5
♦ K-8-7-2
♣ 10-7-2

♠ D-8
♥ 10-6-3
♦ E-D-kn-9-6
♣ E-D-4

♠ kn-10-7-2
♥ K-D-7-4
♦ 10-5-3
♣ 6-2

♠ E-K-9-6
♥ kn-9-2
♦ 4
♣ K-kn-9-8-5

Meldingene gikk en del for høyt, men Becker så straks mulighetene da han ikke fikk hjerter i utspill:

Først meldingene (til skrekke og advarsel?):

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	pass	1 ♦
pass	1 ♠	pass	3 ♣
pass	4 ♣	pass	4 ♠
pass	6 ♣	pass	pass

Øst (Mitchell) spilte ruter to og Becker prøvde knekten som holdt. Han kastet nå hjerter to på ruter ess og trumfet en liten ruter. Deretter spilte han kløver til bordets dame og stjal nok en ruter. Etter ess og konge i kløver kaster Becker hjerter ni på bordets ruter dame og stillingen var:

♠ D-8
♥ 10-6-3

♠ 5-4
♥ E-8-5

♠ kn-10-7-2
♥ K

♠ E-K-9-6
♥ kn

Øst (Stayman) er nødt til å holde sine fire spar, og etter at Becker hadde spilt spar dame fra bordet, kom spar åtte. Stayman var nødt til å stikke med spar ti, og etter å ha tatt spar konge spilte Becker hjerter knekt fra hånden: Hvis vest legger lavt, må øst spille spar til saksen, og hvis vest stikker, må han spille hjerter til bordets 10, 6. Det er mulig at det var Beckers makker, fru Dorothy Hayden (forøvrig den eneste

Kommentarer til Eliteturneringen

Av LEIF CRISTIENSEN

Den tradisjonsrike eliteturnering i Oslo er nettopp avviklet. Som vanlig var konkurransen hård og poeng var det ikke lett å få tak i. Jeg kjenner ingen parturnering hvor resultatet for hver serie er så uvisst som i «eliten», som den populært kalles.

Eliten er en morsom og hyggelig turnering som man gjerne deltar i. Dens særegne form med serier mot hvert par og den kvalitetsmessig sterke deltakelse i forhold til andre parturneringer, bidrar sterkt til dette og en god plassering der setter man høyt.

I år led turneringen dessverre noe ved at ikke alle de beste par fikk anledning til å delta. Kretsstyret hadde laget visse retningslinjer for uttagningen, først og fremst basert på fjorårets resultater. Vinnerne av NM for par og lag, av fjorårets elite og av kretsmeesterskapet i Oslo, skulle være selvskrevne. Dette er jo i og for seg all right, men det behøvet man ingen retningslinjer for. Disse par ville kommet med uansett uttagningsform. Men dertil var det bestemt at vinnerne av kretsens A-klasse, altså klassen under mestergruppen, skulle ha fortrinnsrett, til og med begge A-gruppers vinnere. Dermed ble ytterligere 25 %, tilsvarende 4 plasser

i eliten, beslaglagt forlods. Jeg vil gjerne presisere at disse betraktninger ikke har adresse til noe eller noen bestemte uttatte par, men bare vedrører selve prinsippet. Og det synes jeg må være avgjort galt. All den stund man har en mestergruppe med 8 deltagende lag, dvs. 16 par, kan det ikke være riktig å preferere par som rykker opp i mestergruppen, uten nærmere prøving. Det må være vel så fortjenstfullt å delta på lag som holder seg der. En annen meningsløshet, etter min mening, er at nye parkombinasjoner ikke skal få anledning til å delta — uansett hvor godt man tror og anser paret for å være. Etter kretsstyrets retningslinjer kreves imidlertid at paret skal ha spilt sammen i foregående sesong og ha oppnådd resultater som kvalifiserer til deltagelse, med mindre partnerne hver for seg har oppnådd særlig gode resultater. Dette må være det reneste tøv. Hvis hensikten med uttagningen skal være å få med de *beste* parene, og det får man jo tro, bør disse regler omgjøres snarest.

Systemet bør etter min oppfatning være slik at kretsstyret — etter beste skjønn og med støtte i oppnådde resultater — uttar de 16 par det anser for

dame som hadde kvalifisert seg til finaleomgangen), som var årsaken til at sex i dette spillet fikk en slik dominerende rolle!

Det svenske bridgeforbundet har avsatt 10 000 kroner til representasjon i New York-olympiaden. — Hva med «gamle» Norge?

å være de beste. Det er forståelig at man gjerne vil ha bindende regler som man kan følge automatisk. Da unngår man kanskje den kritikk som uvegerlig vil komme ved enhver uttagning. Det er forståelig, men det er ikke riktig! Det tilhører kretsstyrets jobb å forestå denne uttagningen. De må ta den belastning og det ansvar dette medfører — og eventuelt den kritikk som kommer. Og selvsagt skal det ikke for noe par være noen hindring at det spiller for et lag i A-klassen eller for den saks skyld i B-klassen, hvis paret ellers ansees godt nok. Og med hensyn til nye parkombinasjoner er jeg overbevist om at eliten hadde vunnet kvalitetsmessig på å ha hatt med par som Jens Magnussen—Gunnar Haugen og Tore Jensen—Henning Riise.

Selv om man derfor savnet enkelte topp-par og deltagelsen kvalitetsmessig sikkert var svakere enn på mange år, var konkurransen intens nok og frem for alt uhyre jevn og spennende. Da siste aften skulle spilles, hvor bare 3 runder gjensto, kunne således hele 8 par sies å ha reelle vinnerejanser.

At det ikke var så lett å få poeng i eliten, viser f.eks. følgende spill:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ E-kn-x-x ♥ E-x-x-x ♦ kn ♣ K-kn-x-x 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ x-x ♥ K-kn-10-x ♦ x-x-x ♣ x-x-x-x
<ul style="list-style-type: none"> ♠ D-x-x ♥ x-x-x ♦ x-x-x-x ♣ D-x-x 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ K-10-x-x ♥ D-x ♦ E-K-D-x-x ♣ E-x

Fruene Farup og Huun meldte hurtig og sikkert 6 spar mot oss her, som er en utmerket kontrakt. Som Vest spilte jeg hjerter ut, og fru Huun valgte sikkert beste spillemåte ved å stikke med esset, ta ruter knekt og ess og

konge i spar. På ruterne kastet hun hjerterne hos blindemann og vant.

Men det ga adskillig under middels. 6 grand var standardkontrakten. 6 grand avhenger foruten av nøkkelkortet ruter knekt, av en vellykket spar- eller kløverfinesse. Et par meldte til og med 7 spar, forsåvidt en bedre kontrakt enn 6 grand, og vant etter riktig trumfvariant. Svært uheldig for vedkommende Øst—Vest par.

Slemspillene var mangfoldige. Hva melder De f.eks. på denne hånden når De selv er i faresonen og motparten utenfor:

- ♠ E-D-x
- ♥ E-K-x
- ♦ E-D
- ♣ E-10-9-x-x

når makker etter pass i første hånd, åpner med 3 hjerter?

Vel, jeg fant ut for min del at ytterligere opplysninger kunne jeg ikke regne med å få, ettersom vi ikke anvender Blackwood for å spørre etter konger, så jeg klemte i med 6 grand. Og det viste seg å være idealkontrakt, da makker etter ruterutspill la opp:

- ♠ 10-x
- ♥ D-kn-10-x-x-x-x-x
- ♦ —
- ♣ kn-x-x

Med spar konge i saks ble det 7 trekk og nest topp. Et par hadde nemlig meldt og fått 7 hjerter. Utspillhånden så slik ut:

- ♠ K-10-x-x
- ♥ —
- ♦ K-x-x-x-x
- ♣ K-D-x-x

Man skulle ikke tro det fantes mere enn ett brukbart utspill her, kløver konge. Men Vest fant ut at ruter skulle ut og det var det eneste som kunne gi spilleren kontrakten.

Det er mange slags overveielser som må gjøres i en parturering. Spillet blir mange ganger svært forskjellig fra lag-

spill. Også i motspill gjelder dette. Et spill så f.eks. slik ut:

- ♠ E-x-x-x
- ♥ x-x
- ♦ K-x
- ♣ K-D-x-x-x

- ♠ x
- ♥ E-K-kn-x-x
- ♦ E-D-x-x
- ♣ kn-x-x

Meldingene var gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	pass	3 sp
pass	4 ♠	pass	pass

Utspill hjerter 2, som stikkes med kongen, og hva så? Skal man spille en liten hjerter tilbake i håp om at makker har damen og få det ønskede gjenomspill i ruter?

I lagturnering er jo dette intet problem. Da spiller man liten hjerter og håper det beste. Men i parturering blir det anderledes. Har nemlig spilleren hjerter dame vinnes antagelig 5 eller 6 trekk og man får en sikker «bånn». Posisjonen på tabellen spiller også en stor rolle. Personlig valgte jeg etter moden overveielse å ta for hjerter ess og ruter ess. Og det ga da noen poeng. 4 bord hadde gjort det samme. Men liten hjerter hadde ført frem, idet hendene var:

- ♠ x-x
- ♥ D-10-x-x
- ♦ 10-x-x-x-x
- ♣ x-x

- ♠ K-D-kn-x-x-x
- ♥ x-x
- ♦ kn-x
- ♣ E-x-x

- ♠ E-x-x-x
- ♥ x-x
- ♦ K-x
- ♣ K-D-x-x-x

- ♠ x
- ♥ E-K-kn-x-x
- ♦ E-D-x-x
- ♣ kn-x-x

Man tenker i slike situasjoner tilbake på den tid, da utspill av et lite kort, også i makkers farve, alltid lovet hon-

nør i farven. Det hadde sine fordelere det også!

Et vrient motspill, som jeg ikke tror noen fant, var følgende:

- ♠ K-D-kn-x-x
- ♥ x
- ♦ x-x
- ♣ K-kn-10-x-x

- ♠ E-x-x
- ♥ E-10-7-x-x
- ♦ K-10-x-x
- ♣ x

Meldingene falt slik ved vårt bord:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	pass	2 ♥
pass	3 ♣	pass	3 gr
pass	pass	pass	

Jeg spilte som Vest ut en liten hjerter, makker bidro med knekten, som Syd stakk med kongen og spilte spar. Jeg lå unna, kongen tok stikket og det ble fortsatt med spar dame som spilleren la en kløver på. Jeg stakk med esset, men så var det fortsettelsen. Jeg var nesten sikker på at spilleren behersket kløvefarven, når han kastet av i den farven, men han kunne jo ha E-x-x-x i kløver og makker damen. Hvis da makker hadde hjerter 8, kunne jeg få en saks på ham i hjerter ved å fortsette i den farven. Som tenkt, så gjort og makker hadde virkelig hjerter 8. Jeg hadde jo et bitte lite håp om å finne hjerter dame hos makker også, men det håpet brast. Og spilleren vant nå lett sin kontrakt, for han hadde både ess og dame i kløver. Jeg skulle spilt spar istedenfor hjerter. Det ville ført til bet, for hendene så slik ut:

- ♠ K-D-kn-9-x
- ♥ x
- ♦ x-x
- ♣ K-kn-10-x-x

- ♠ E-x-x
- ♥ E-10-7-x-x
- ♦ K-10-x-x
- ♣ x

- ♠ 10-x-x-x
- ♥ kn-8-x
- ♦ E-x-x
- ♣ x-x-x

- ♠ x
- ♥ K-D-9-x
- ♦ D-kn-9-x
- ♣ E-D-x-x

Knask for bridgespillere

W. B. HERSETH

I dette nummer presenteres 3 virkelige lekkerbiskner for interesserte bridgespillere. Den første er «40 SPILL MED ARILD FELDBORG» — en festlig samling av radiospill gjennom en rekke år. Innledninger er som regel tørt stoff, men den måten Arild Feldborg makter å gi leseren en riktig «førstehåndsbeskrivelse» av ånden og stemningen før opptak, av selve teknikken og av det ubønnhørlige kravet om at feil aldri får lov til å bli rettet, er slik at man bare sitter og nikker gjenkjennende til hvert eneste ord. Hver den som har lest Feldborgs bok vil i fremtiden ha langt større forutsetninger for å forstå og «være med på» den leken et radiospill er og skal være. Ingen tvil om det. Det eneste som etter min mening mangler, kunne være en liten avsløring av de menneskelige følelser som en og annen ekspert kan gi etter for når han — etterpå — oppdager poenget som glapp for ham under sendingen. Og i tillegg hertil den uskrevne lov blant alle de opptredende at de ikke angriper hverandres tabber, men gir synderen anledning til selv å dekke sine feil best mulig under påberopelse av hva han så og ikke så. Den ros Feldborg fortjener for sin ypperlige ledelse av radiobridgen kommer selvsagt ikke til uttrykk i boken, men fortjener å tas med her.

Hva angår utvalg av spill synes jeg Feldborg har hatt en lykkelig hånd. «Perler» som Henning Riises ypperlige «utspill og innspill» fortjener å bli tatt vare på, og den festlige «duellen» mellom Helge Vinjes fordelingskast og Leif Nielsens styrkekast er ikke bare morsomt stoff, men avgjort diskusjonstema mellom gode spillere. At jeg savner et par «perler» av eldre dato er så, men et sted må jo grensen trekkes, når utvalget av spill er så stort. Å velge ut et av spillene lar jeg denne gangen være. Alle som i årenes løp har lyttet til radiobridge vet hvor gode de er.

Den neste lekkerbisknen er «Tournament Bridge for Everyone» av Ewart Kempson og Albert Benjamin. Den vender seg riktignok bare til turneringsspillere, men gir til gjengjeld en innføring i taktikk og teknikk, trening og lagledelse, som er noe av det beste jeg noen sinne har lest. Skildringen av hvorledes det engelske dame-lagets kaptein i 1952 ledet sitt lag er et mønster på riktig ledelse. Her er noen av poengene:

1. Alle spillerne måtte på forhånd ta standpunkt til om de ønsket en så tøff mann til lagkaptein og garantere å være lojale overfor hans avgjørelser.
2. Alle spillerne måtte bo på samme

Resultatet i «eliten» ble for de beste:

A. Åpen klasse.

1. Florry Sandsmark—L. Christiansen 912
2. I. Andresen—A. Brekke 894
3. Leif Salterød—Willy Varnås 889
4. Rolf Allgot—Sverre Allgot 878
5. Ranik Halle—Bjørn Larsen 870
6. P. Engebretsen—E. Rønneberg 863

B. Dameklassen.

1. Dillerud—Herseith 553
2. Haneborg—Monrad 492
3. Bendixen—Haugseth 469

EKSPERTKLUBBEN

Som Nord har De fått følgende kort:

1.
♠ E-D-10-7-3-2 ♥ D-10-6 ♦ 7-2 ♣ 6-5
(Parturnering, ingen i sonen.)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	Dobler	1 ♠	pass
1 gr	pass	?	

2.
♠ kn-10-6-4-3 ♥ E ♦ E-3-2 ♣ 8-5-4-3
(Parturnering, ingen i sonen.)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	?	

3.
♠ K-D-3 ♥ — ♦ 9-8-6-4 ♣ 10-8-7-5-3-2
(Parturnering, ingen i sonen.)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	pass	Dobler
3 ♦	pass	?	

4.
♠ 10-6-5-3 ♥ K-D-9-6-2 ♦ - ♣ E-K-10-9
(Robberbridge, alle i sonen.)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 ♥	pass
		?	

5.
♠ E-K-9-7-6-3 ♥ E-K ♦ 3-2 ♣ K-7-5
(Parturnering, ingen i sonen.)

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♣	pass	1 ♠	pass
		?	

6.
♠ D-4 ♥ 8-7-6-4 ♦ E-K-D-8-6-3 ♣ K
(Robberbridge, alle i sonen.)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	pass
1 ♠	pass	?	

Med spar tilbake får motspillerne 2 stikk i spar, 2 i ruter og 1 i hjerter. Vanskeligheten ligger først og fremst i å forestille seg ruter ess hos makker.

Til slutt et spill fra siste runde, som jeg var heldig med:

♠ kn-x-x-x
♥ x
♦ D-9-x
♣ 10-x-x-x-x

♠ D-10-x-x-x	♠ x
♥ E-10-x-x-x	♥ x-x
♦ 10-x	♦ K-kn-x-x-x
♣ E	♣ K-D-kn-x-x

♠ E-K-9
♥ K-D-kn-9-x
♦ E-8-x
♣ x-x

Med Ø—V i faresonen og Vest som giver, meldtes slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	2 ♦	2 ♥
Dobler	pass	pass	2 gr
pass	pass	Dobler	pass
pass	pass		

Utspill ruter 10, ruter dame fra Nord, konge fra Øst og ess fra meg. Hjerter konge stakk Vest og ga mere ruter. Ruter 9 på bordet fikk beholde stikket, det spiller for øvrig ingen rolle. Nå trakk jeg ved et lykkelig innfall kløver fra blidemann, slik at Vest kom inn på sitt single ess. Nå må kontrakten vinnes, fordi Vest må gi favor 2 ganger. Vest valgte å spille spar, som ga et ekstra stikk i den farven. Etter ess, konge i spar, spiltes hjerter dame og en liten hjerter. Vest kunne ta et par sparstikk, men måtte så spille hjerter til saksen. 2 trekk doblet ga 490, men var ingen topp. Et par hadde 500 på våre kort og ytterligere 2 par holdt på å få det samme, idet Vest fikk kontrakten i 3 doblede hjerter, men ved begge disse bord slapp Vest med 1 bet — og skrekken.

The Little Major

ØRNULF ØSTENSEN

Det nye kunstige meldesystemet til Reese - Flint - Schapiro

det nye kunstige meldesystem til Reese —Flint—Schapiro.

Terence Reese har i en årrekke stått i første rekke blant verdens bridgespillere. Han har også mer innbitt enn noen annen slåss mot alle former for kunstige meldesystemer, spesielt de italienske og det franske Bacherich-Gestem systemet.

Som et ledd i denne kampen, har han, i samarbeid med Jeremy Flint, en annen stor engelsk bridgespiller, utarbeidet et system basert på kunstige og til dels psykiske meldinger for å si sine «kunstige» motstandere med deres egne våpen, og delvis også for å bevise hvor galt det bærer avsted når så og si et hvert kunstig system skal tillates i internasjonal bridge.

Systemet fikk sin ilddåp i Europamesterskapet i Baden-Baden i år, hvor parsammensetningen Reese—Flint og delvis Reese—Schapiro brukte det. Siden har det engelske bridgeforbundet gitt grønt lys for systemet i nasjonale turneringer, og engelske bridgespillere må være forberedt på å møte det i de store turneringene som Gold Cup, Crockford's Cup og Lederer Memorial Trophy.

Systemet har fått sitt navn etter åpningsmeldingene 1 hjerter og 1 spar, som var en ren psykisk forhindrengs-åpning, basert på hender under minimumskravet for åpning. Disse psykiske åpningsmeldingene ble imidlertid forkastet i Baden-Baden, og systemet bærer ikke idag sitt navn med rette, og det

for å få klar bunnscore, og sist men ikke minst taktikken i parturneringer hvor man starter «normalt» og «satter» hårdt i innspurten, hvis forholdene ligger til rette for dette. En lærerik bok.

Den tredje lekkerbisken

er spillene fra siste års Verdensmesterskap. Dette er en bok som ikke henvender seg til de store masser, men til interesserte analytikere, som ønsker å følge hver eneste melding og studere storspillernes spilleplaner. Alle avgitte meldinger er gjengitt ved begge bord, spillet er nøytralt referert og det er opp til leseren å vurdere om han ville ha valgt den samme spilleplan eller motspilsplan.

- hotell og møte til lagkonferanse kl. 11 hver formiddag.
- «Oppvarming» i form av et par spill fant sted før hver kamp for å få nerve under kontroll.
- Laget ankom samlet til turneringslokalene umiddelbart før kampene skulle begynne.
- Bestemte regler for spillernes oppreden ved bordet under kampen.
- Ingen diskusjon om spill før tidligst 1 time etter kampens slutt.

Forøvrig belyser boken i en rekke eksempler forskjellen mellom parstil og lagstil, fordelen ved å spille på 1 bet som må gi en god score når motparten har mer i kortene, kontra å ta en desperat sjanse på å vinne et spill med risiko

er vel et stort spørsmål om ikke Reese og Co. er blitt så fascinert av systemet at den opprinnelige hensikt med det er blitt glemt, og at de i fremtiden vil arbeide videre med det for å skape et like presist våpen i meldingene som de italienske systemkonstruktører har klart.

Vi skal forsøke å gi en kortfattet (i alle fall så kort som mulig) fremstillingen av The Little Major slik det praktiseres i dag, og vi skal ofre litt mere plass på 1 grand åpningen og svarene på denne.

For det første åpnes vanligvis en hånd som inneholder en meldbar majorfarve med 1 kløver (for hjerter) eller 1 ruter (for spar). Åpningsmeldingen 1 spar viser en meldbar minorfarve. Åpningsmeldingen 1 grand er naturlig (14—16 poeng) og åpningsmeldingen 1 hjerter viser en sterk hånd og en konvensjonell.

I. Meldinger etter åpning med 1 kløver eller 1 ruter:

Åpning:

1 ♣: Viser hjertefarve, men kan også bety bare 3 hjerter.

Svar:

1 ♣—1 ♠: Negativt svar, men kan være dobbelttydig (på en sterkere hånd).

1 ♣—1 ♥ og

1 ♣—2 ♥ etc.: Hjerterstøtte.

1 ♣—1 ♠ eller

1 ♣—1 grand eller

1 ♣—2 ♣ eller

1 ♣—2 ♠: Naturlige positive svar fra 8 poeng og oppover.

1 ♣—2 ♠ osv.: Krav som viser egen god farve. Kløveråpnerens gjenmeldinger er naturlige, og hjertefarve har han jo allerede vist.

1 ♣—1 ♠—1 ♠—1 ♠: 1 grand viser lengde i begge majorfarver og de videre meldinger er konvensjonelle.

Åpning:

1 ♠: Enten en meldbar sparfarve eller en sterk hånd med jevn fordeling som vises senere med gjenmelding i grand med eller uten hopp alt etter styrken.

Svar:

1 ♠—1 ♠,

1 ♠—2 ♠ osv.: Viser sparstøtte.

1 ♠—1 ♥: Negativt svar, men kan også være første skritt med en meget sterk hånd (jfr. 1 ♣—1 ♠).

1 ♠—1 ♥—2 grand: 23-24 poeng og jevn fordeling, konvensjonelt.

1 ♠—1 ♥—1 grand: 23-24 poeng og jevn fordeling, konvensjonelt. Positive svar og kravmeldinger som etter 1 ♣. Gjenmeldingene (unntatt ved grand-hender) er naturlige. Åpneren har allerede vist sin sparfarve.

II. Andre åpningsmeldinger.

1 ♥: Sterk åpning, jevn hånd og 21-22 poeng eller en sterk åpning som etter Acol ville ha blitt åpnet med 2 i farve (Halles 2 ♣) eller også ubetinget krav til utgang (Acois 2 ♣ åpning).

Svarhånd: 1 ♠: negativt, 1 grand: 1 kontroll, 2 ♣: 1½ kontroll, 2 ♠: 2 eller flere kontroller.

1 ♠: Ca. 12-15 poeng, meldbar minorfarve.

Svarhånd: 1 grand spør etter minorfarven. 2 ruter ber åpneren melde singleton i major eller melde en 6-kortsfarve og hvis ikke åpneren kan fordi han verken har singleton major eller 6-korts minor må han melde 2 grand. 2 grand av svarhånden viser at han kan spille med begge minorfarver som trumf.

2 ♣, 2 ♠: Minorfarve-hånd. Styrke som til reversmelding.

2 ♥, 2 ♠: Viser en 2 seter i majorminor. Styrke som til reversmelding. Svarhånd: 3 ♣, villig til å spille med åpnerens minorfarve som trumf. 2 grand: kravmelding. Åpners gjen-

melding over 2 grand: 3 ♣ eller 3 ♦ viser motsatt minorfarve. 3 ♥, 3 ♠, 3 grand, konvensjonelle svar.

2 grand: Tilsvarende minor 3-åpning, ren forhindreingsmelding.

Svarhånd: 3 ♣: villig til å spille her hvis dette er åpnerens farve. 3 ♦ likedan. 4 ♣ er krav.

3 ♣, 3 ♦: Stor spillestyrke konsentrert i minorfarvene.

3 ♥, 3 ♠,

4 ♥, 4 ♠: Normale forhindreingsmeldinger.

3 grand: Solid minorfarve.

4 ♣, 4 ♦: Texas (overføringsmeldinger) til 4 ♥ og 4 ♠.

De defensive meldinger er normale. Romerske utspill (Russinows konvensjon) D fra KD os. Spørremeldinger brukes i noen få spesielle situasjoner.

Dette var i grove trekk hovedlinjene i systemet, og vi skal nå gå over til å se på grandmeldingene:

Åpningsmeldingen 1 grand viser 14-16 poeng (i tredje og fjerde hånd 13-16). Jfr. også meldeseriene — med jevn fordeling — 1 ♦ - 1 ♥ - 1 grand: 17-20 poeng 1 ♦ - 1 ♥ - 2 grand: 23-24 poeng samt: 1 hjerter som enten viser 21-22 poeng eller over 24 poeng.

Svarhånd:

2 ♥, 2 ♠: Naturlige meldinger. Svak hånd og minst 5-kortfarve. Ingen sjansje til utgang.

2 grand: Krav, åpneren melder sin laveste 4-kortfarve og deretter viser begge sine 4-kortfarver nedenifra.

3 ♣: Svarhånden er usikker på om kontrakten skal spilles i grand eller minorfarve. Åpneren melder: 3 ♥ eller 3 ♠ med mulig dobbelthold i farven. 3 grand med bra forsvar i begge majorfarver. 3 ♦ med forsvar i bare en majorfarve.

3 ♦: Innledning til romersk Black-

wood på lavt nivå. Åpningshånden viser først hvor mange ess han har (3 ♥ ingen eller 3 ess, 3 ♠ ett eller fire ess, 3 grand hjerteress + ruteress eller spares + kløveress, 4 ♣ spares + hjerteress eller ruteress + kløveress, 4 ♦ spares + ruteress eller hjerteress + kløveress). Lavest mulige melding av 3 ♦ — melder etter å ha fått greie på essene er spørsmål etter antall konger og svarene følger samme skjema som essvisningen. Ett trinn ingen eller 3 konger, annet trinn 1 eller 4 konger, tredje trinn 2 konger av samme farve, fjerde trinn de to major eller de to minorkonger, og femte trinn de 2 andre kongene (spar + ruter eller hjerter + kløver). På samme måte kan en spørre etter damene. Hvis 3 ♦ melder avgir noe annet enn den lavest tilgjengelige melding har han fastslått sluttkontrakten og grandåpneren må passe.

3 ♥, 3 ♠: viser en god farve og er en sterk oppfordring til utgang. — Grandåpneren melder utgang såfremt han ikke har en minimumshånd med mangel på kvikk-trick.

3 grand: er naturlig høyning.

4 ♣, 4 ♦: er Texas (overføringsmeldinger) til 4 ♥ eventuelt 4 ♠.

2 ♣: Dette svaret ber grandåpneren om å melde 2 ♦ og avgis i følgende situasjoner:

a) En svak ruterhånd. Svarhånden har bestemt seg til å passe på 2 ♦.

b) En svak kløverhånd. Svarhånden melder 3 ♣ etter 2 ♦.

c) En mellomsterk hånd, som man vil vise med meldingen 2 ♥ eller 2 ♠ etterpå. Invitasjon til utgang.

d) En god hånd, som man vil vise med meldingene 3 ♥ eller 3 ♠ etterpå. Krav til utgang.

e) En jevn hånd med ca. 10 poeng. Viser med meldingen 2 grand

etterpå. Invitasjon til utgang. Åpningshånden melder 3 grand med 15-16 poeng.

f) En mellomsterk hånd med 2-seter i spar og hjerter. Viser ved å melde 3 ♦ etterpå. Åpningshånden inviteres til å melde utgang i en av farvene.

g) En jevn hånd med ca. 17 poeng. Det er slem hvis åpningshånden har maksimum. Håndtypen vises ved å melde 3 grand etter 2 ♦.

h) Innledning til en spørremelding om hva åpningshånden har i en hullete langfarve hos svarhånden. Viser ved å melde 4 i farven etter åpningshåndens 2 ♦: Åpningshånden svarer etter trinn-metoden: 1 trinn: verken første eller annen kontroll i farven, 2 trinn: Damen, 3 trinn: Kongen eller esset 4 trinn: Konge eller ess i fjerde, 5 trinn: 2 av de 3 topphonorene.

En grandmelding etter disse svarene er romersk Blackwood og undersøker essene hos grandåpneren.

2 ♦: Denne melding anvendes etter 1 grandåpning på hender som inneholder minimum 9 poeng og er en utvidet form for Staymankonvensjonen:

a) Grandåpneren melder sin 4-kort majorfarve, rundekrav.

b) Uten 4-kort major melder 2 gr med minimum, ikke krav.

c) Med over minimum og styrken

hovedsaklig i minorfarvene meldes 3 ♦.

d) Med over minimum og med en hånd som kan spilles med den ene eller begge majorfarver som trumf meldes 3 ♣.

Svarhåndens gjenmelding etter innledningen med 2 ♦:

a) Med ca. 9 poeng og uten majorstøtte kan svarhånden etter grandåpnerens 2 ♥ eller 2 ♠ melde 2 grand som ikke er krav og som viser en hånd som er noe svakere enn etter meldingsforløpet 1 grand - 2 ♣ - 2 ♦ - 2 grand.

b) Med 3 ♣ eller 3 ♦ vises en hånd som inneholder en lang minorfarve, som vil være til stor hjelp i 3 grand hvis makker har noe i farven, f.eks. hånden ♠ 9-5-2 ♥ D-6 ♦ E-2 ♣ K-9-5-4-3-2.

c) Når grandåpneren gjenmelder 3 ♣ og dermed viser en sterk grandåpning (15-16 p) og en hånd som passer bra for den ene eller begge majorfarvene, kan svarhånden melde en majorfarve hvis hånden ser ut til å egne seg bedre for farvekontrakt enn for 3 grand.

d) Bortsett fra svarhåndens begrensede meldinger i annen runde (2 gr, 3 ♣ og 3 ♦) er hver ny melding krav til utgang, også en enkel høyning av 2 ♥ og 2 ♠.

Ja det var hovedtrekkene ved «The Little Major». — Har noen lyst til å prøve det?

OM SLEMME SLEMMER OG SNILLE

Akademisk Bridgeklubb har arrangert turnering i velferdshuset på Blindern for annen gang. Som kjent er turneringen delt i to puljer, en åpen og en lukket. Vi hadde gleden av å delta i fjor, med blandet hell, og vi har tillatt oss å ta frem en del slemspill for å se hva som skjedde den gang:

Først denne storeslemmen som vel ikke bør meldes i grand:

♠ E-K-D-3
♥ K-9-7-4
♦ K-D-3-2
♣ 6

♠ kn-10-4-2
♥ 6-3
♦ kn-7-5-4
♣ kn-9-2

♠ 8-6-5
♥ 8-5-4
♦ 9-8
♣ K-8-5-4-3

♠ 9-7
♥ E-D-kn-10
♦ E-10-6
♣ E-D-10-7

♠ E-kn-8-5-3
♥ kn-6
♦ K-D-kn-4-2
♣ 10

♠ K
♥ 10-5-3
♦ 9-8-5
♣ E-K-kn-6-3-2

♠ 10-9-7-6-4-2
♥ 7-4-2
♦ 6-3
♣ 9-5

♠ D
♥ E-K-D-9-8
♦ E-10-7
♣ D-8-7-4

Det var like lett å spille 6 hjerter, da spar konge satt singel foran.

I dette spillet hjalp det ikke stort å melde 7 kløver:

♠ E
♥ 5
♦ E-K-10-3
♣ D-kn-10-6-5-4-2

♠ kn-7-5-2
♥ D-7-2
♦ D-kn-9-2
♣ 7-3

♠ 10-9-8-6-3
♥ kn-9-6
♦ 7-5-4
♣ 9-8

♠ K-D-4
♥ E-K-10-8-4-3
♦ 8-6
♣ E-K

Anulf—P. Nygren fra Stockholm og de kjente Oslo-par E. Mannering—F. Myhrer, OHF, G. Johansen—O. Larsson, Sinsen, O. Johansen—K. Engen, Hobby, G. Haugen—W. Kinn, Sinsen,

R. Jermann—R. Berg, Kløverknekt, T. Jensen—A. Voll, ABC, samt Næss—M. Vågen fra Kragerø, la da også, alle sammen, kontrakten i 7 grand, hvor det er 14 stikk å hente. De som meldte 7 kløver fikk likevel middels på spillet,

Vårt kjente damepar A. Ramn Johansen—I. Farup fra KNA var alene om å melde den neste slemmen, men ikke i 6 kløver, som man skulle tro, nei, 6 hjerter! På grunn av den gunstige sitsen, med bl.a. damen dobbel i kløver, kunne ikke forsvaret gjøre noe fra eller til:

♠ E-kn-4
♥ D-10
♦ kn-10-7-5-4
♣ D-6

♠ 10
♥ K-8-4-2
♦ E-K
♣ K-kn-8-4-3-2

♠ K-D-7-5
♥ E-kn-6
♦ 8-6-3
♣ E-10-6

♠ 9-8-6-3-2
♥ 9-7-5-3
♦ D-9
♣ 9-7

Ikke et eneste par hadde meldt 6 kløver. Standardkontrakten var 3 grand med fra 9 til 13 stikk!

I det neste spillet har vi en ganske interessant lilleslem i grand:

♠ Kn-10-8-4
♥ K-10-4
♦ kn-6-5-4
♣ 6-3

♠ E-7-5
♥ E-7-5
♦ E-10-9-8-3
♣ 10-4

♠ K-D-3-2
♥ D-kn-2
♦ —
♣ E-K-D-8-5-2

♠ 9-6
♥ 9-8-6-3
♦ K-D-7-2
♣ kn-9-7

Med åpne kort er det lett nok å få 12 stikk med ruter ut, men det var sikkert verre ved kortbordet. 4 par meldte og klarte 6 grand: M. Kamras—C. Rådberg fra Göteborg. K. Berge—P. Finnevold fra Gol og Stavanger og 4 sjarmerende representanter fra det svake kjønn, alle fra KNA, de ikke ukjente parene R. Dillerud—R. Herseth og A. Ramn-Johansen—I. Farup.

Larsson—Larsson fra Göteborg var det eneste paret som meldte og vant 6 hjerter på følgende hånd:

♠ 9-8
♥ 10-9-3
♦ E-9-7-4-3
♣ D-3-2

♠ D-10
♥ K-kn-6-5
♦ D-kn-10-8-6
♣ E-kn

♠ E-K-7-3-2
♥ E-D-8-4
♦ —
♣ 10-9-7-4

♠ kn-6-5-4
♥ 7-2
♦ K-5-2
♣ K-8-6-5

Selv uten sparfinesse er det vel mulig å få kontrakten, men det skal spilles uhyre forsiktig. Det var da også bare 4 par som fikk 12 stikk i hjerterkontrakt. Nok et par hadde meldt 6 hjerter, men uten å lykkes.

Til slutt en fordelingshånd hvor bare 6 par fant frem til lilleslem i ruter på øst—vest:

♠ kn-10-9-5-4
♥ E-9-8-7-6
♦ —
♣ D-6-5

♠ 7
♥ kn-4-3
♦ K-D-10-8-7-5-4
♣ K-4

♠ E-D-8-6-3
♥ —
♦ E-9-6-2
♣ kn-10-3-2

♠ K-2
♥ K-D-10-5-2
♦ kn-3
♣ E-9-8-7

Ingen nord—syd par stampet i 6 hjerter, men 5 par doblet 6 ruter. De som fikk nytte godt av det var følgende: E. Lund—T. Pedersen, Golia, T. Jensen—A. Voll, ABC, R. Jermann—R. Berg, Kløverknekt, H. Carlsen—R. Syvertsen, Blommenholm, og N. Andersen—E. Karlsen, Drammen.

F. Juszt—H. Vinje fra Akademisk meldte også 6, men de måtte nøye seg med å spille den udoblet.

De fleste par som er nevnt her deltar også i år. La oss ønske dem lykke til og håpe at de er like dyktige til å utnytte sjansene denne gangen.

Oslo bridge- klubb

Oslo Bridgeklubb feiret nylig sitt 35-års jubileum med en åpen barometerturnering for 48 par. Turneringen ble spilt fredag/lørdag og ble en stor suksess. Trønderen Tore Jensen har dannet en ny sterk parkombinasjon sammen med Henning Riise, tidligere medlem av Akademisk Bridgeklubb.

De vant en solid seier, selv om Gunnar Haugen og Jens Magnussen ledet stort en tid.

For øvrig fikk følgende par anledning til å forsyne seg av et fantastisk premiebord:

	Poeng
1. T. Jensen—H. Riise	2025
2. G. Haugen—J. Magnussen	1975
3. H. Carlsen—R. Syvertsen	1916
4. G. Johansen—O. Larsson	1915
5. A. Giske—M. Mathiesen	1870
6. N. Hoel—E. Rasmussen	1862
7. F. Myhrer—A. Rønbeck	1858
8. Fru Sandsmark—L. Christiansen	1842
9. A. Olsen—P. Olsen	1831
10. Lander—Løkken	1798
11. Johannessen—Svendsen	1788
12. Otnes—Samuelsen	1784

Fra denne turneringen tar jeg også med et slemspill:

♠ K-8-6	♠ 7-5-4
♥ E-kn-10	♥ D-8-3
♦ 8-7-6-5	♦ D-10-4-3
♣ 10-7-4	♣ D-5-2
♠ E-kn-3-2	
♥ —	
♦ E-K-2	
♣ E-K-kn-8-6-3	

Slik som kortene sitter og uten hjerter ut er det alltid spill for 6 spar, og det er med sorg jeg må bekjenne at det bare var min makker og jeg som fikk en ensom topp på spillet. Ikke noe rart at vi ikke figurerte på premielisten ved turneringens slutt!

Fra Dovregårdens 7. etasje (hvor ovenfornevnte turnering ble spilt) og over til USA hvor en husmor med 5 barn, fru Dorothy Hayden, sammen med B. Jay Becker, som vant sitt første nasjonale mesterskap i 1933, har begynt å forsyne seg grovt av premiebordene. Like etter uttakingsturneringen til bridgeolympiaden hvor de ble nr. 4, deltok de i den kjente parturneringen om «The Blue Ribbon» hvor de tok førsteplass med 570½ poeng (middels 476) foran Russell—Harkavy 561½ og Ira Rubin—Curtis Smith 548. Et annet mixedpar, hr. og fru Kaplan ble nr. 4 med 542½ poeng og Erdos—Schleiffer nr. 5 med 526½ poeng.

I dette spillet fikk fru Hayden 14 poeng av 17 oppnåelige:

♠ 9-6-3	♠ 10-5
♥ E-10-9-6-4	♥ D-8-4
♦ 7	♦ 10-6-5-4
♣ E-K-8-6	♣ D-10-7-2
♠ K-7-2	
♥ kn-7	
♦ D-kn-9-3	
♣ kn-9-5-3	
♠ E-D-kn-8-4	
♥ K-5-2	
♦ E-K-8-2	
♣ 4	

Ingen i sonen:

Becker	Schleiffer	Fru Hayden	Erdos
Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♠	pass
3 ♣	pass	3 ♦	pass
3 ♠	pass	4 gr	pass
5 ♥	pass	5 gr	pass
6 ♦	pass	6 ♠	

Syd vant ruterutspillet og bestemte seg til å spille på at spar konge var eneste taper — og avstå fra sparfinessen. Hun trumfet en liten ruter på bordet og gikk hjem på spar ess og trumfet sin siste rutertaper med bordets siste trumf. Etter kløver ess og liten kløver til liten trumf spilte fru Hayden trumf dame og hun kunne stikke vest's retur, trekk ut siste trumf og kaste sin hjertertaper på kløver konge. Intet forsvarsspill kunne bete kontrakten og bare den fjerne mulighet for K-x i trumf hos den ene motspiller og tre små hos den andre sammen med bare tre ruter, var eneste risiko for bet (en fjerde omgang ruter til stjeling). En del par kom i 6 hjerter som var dødsdømt med tapende sparfinesse + et trumfstikk. Fordi Becker meldte 3 farver i de 3 første rundene og dermed indikerte singleton i den fjerde farven, var det forholdsvis lett for fru Hayden å velge spar som trumf i steden for hjerter.

Fra USA setter vi kursen mot Caracas, Venezuela, hvor det Syd-Amerikanske mesterskap avgjordes til akkompagnement av mitraljøseild og revolusjonsforsøk. Før første gang måtte Argentina bite i gresset (ved kortbordet — ikke i borgerkrigen), og Venezuela-vertene var ubeskjedne nok til å sikre seg retten til deltagelse i VM selv. En av deltakerne på Venezuelas lag, D. Berah, skriver om kampen i siste nr. av The Bridge World — og derfra sakser vi følgende slemspill:

♠ 5-2	♠ E-K-10-9-3
♥ D-kn-10-7-3	♥ 9
♦ E-kn-10-9	♦ K-D-7-5
♣ 5-2	♣ E-K-8
♠ kn-7-6	♠ D-8-4
♥ E-K-5-4	♥ 8-6-2
♦ 8	♦ 6-4-3-2
♣ D-kn-10-9-6	♣ 7-4-3

Fra kampen Columbia—Venezuela. Øst gir, ingen i sonen. Hvor Columbia satt Øst—Vest kom de i 6 spar med 1 bet etter rutertaper og trumftaper. Med Venezuela Øst—Vest:

R. Straziota	M. Onorati	Nord
Øst	Syd	Vest
2 ♠	pass	3 ♣
4 ♣	pass	4 ♦
4 ♥	pass	6 ♠
pass	pass	pass

2 spar er Acols 2 åpning.

4 ruter er spørremelding, og 4 hjerter viser etter doblingen (3. trinn) ruter konge. Onorati som etter doblingen regnet med å bli kvitt sin tredje spar på ruter konge, bestemte seg for å legge kontrakten i 6 kløver. Meget fornuftig. Kontrakten sto som fjell. Hadde Straziota vist ruter ess, hadde nok kontrakten blitt 6 spar.

I den avgjørende kampen mellom Venezuela og Argentina ledet Venezuela med 115 mot 37 poeng etter 40 spill, og det var bare 20 spill igjen. Argentinas lag var på fortvilet jakt etter svingspill, noe som delvis forklarer meldingsforløpet i spill nr. 47:

♠ 7-5-3	♠ D-10-6-4-2
♥ E	♥ K-10-3-2
♦ 10-7	♦ 4
♣ E-D-10-9-6-4-2	♣ K-7-5
♠ E-K-kn-8	
♥ kn-7-6-5-4	
♦ kn-5	
♣ 8-3	
♠ 9	
♥ D-9-8	
♦ E-K-D-9-8-6-3-2	
♣ kn	

Syd ga, alle i sonen:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	3 ♣	pass
3 ♦	pass	3 gr	pass
5 ♦	pass	6 ♦	pass
pass	pass		

Det var brødrene Santamarina som satt Nord—Syd for Argentina. Augustin som Syd bestemte seg for å passe i åpning, viss på at det ville komme en ny sjanse siden. Bror Marco «forhindret» i tredje hånd — uten å drømme om at de skulle vinne 13 IMP på spillet. Etter Augustin's 5 ruter melding i 4. runde bestemte Marco seg til å hekte på den 6. ut fra det resonnement at hans hånd enten ville bidra til bet i 5 ruter eller sannsynligvis gjøre det mulig å klare 6; og han hadde så rett, så rett. Hadde Syd hatt damen tredje i spar i steden for hjerter, så hadde 5 ruter vært tvilsom. Men sjansen for at Syd hadde lang hjerter og kort spar og at Syd kunne ha dobbelton i kløver og kongen i saks var for stor. — Ved det andre bordet stanset Venezuela i 5 ruter.

I det neste spillet fra kampen mellom Venezuela og Hollandsk Vest-India spilte Berah selv hovedrollen med ringe hell:

♠ 6-4-2	♠ E-D-10-9-5
♥ 10-9-5-3	♥ D-4
♦ 7-3	♦ K-D-6
♣ 8-6-4-2	♣ K-kn-3
	♠ kn
	♥ K-kn-8
	♦ E-kn-10-9-8-4
	♣ D-7-5
	♠ K-8-7-3
	♥ E-7-6-2
	♦ 5-2
	♣ E-10-9

Nord gir, Nord—Syd i sonen:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	pass	3 ♦	pass
3 ♠	pass	4 ♦	pass
5 ♦	pass	6 ♦	pass
pass	Dobler		

Og Berah skriver: «Jeg måtte doble, jeg kan ikke hjelpe for det. Jeg var sikker på at Syd minst hadde en dobbelton spar og kanskje renons i en sidefarve. Hvis jeg ikke dobltet kunne jeg få makker til å finne et farlig utspill. Bordet kunne legge opp K-D-kn i hjerter eller kløver, slik at Syd fikk kastet en spartaper hvis han var renons i en av disse fargene. (Jeg må tilstå at jeg dessuten ønsket å oppnå maximum poeng mot motstanderne som var i faresonen.)

Hans strategi holdt!! Hans makker spilte ut spar, men bordets ess beholdt stikket og når syd la spar knekt skjønte Berah at slaget var tapt!

NORGESMESTERSKAPET FOR KLUBBER 1963

A. Resultat av 2. utslagsrunde:

Nord-Norge:

12. Lakselv Br.kl.—	W.O.
13. Narvik BS III—Br.kl. 1933 Tromsø III	
14. Tromsø Br.kl. I—Finnsnes Br.kl.	118/ 76
15. Harstad Br.kl. I—Tromsø Br.kl. II	56/ 88
16. Narvik BS I—Br.kl. Merkur	100/ 74
17. Narvik BK I—Sortland Br.kl.	74/143
18. Harstad Sjakk- og Bridge II—Andenes Br.kl.	111/145

B. Resultat av 3. utslagsrunde:

Salten krets og sørover:

186. Ongdal Br.kl. I—Mosjøen Br.kl. I	140/ 88
187. Lynklubben, Bodø—Mosjøen Br.kl. II	141/101
188. Frosta Br.kl. I—Forcingkl. II, Trondheim	53/102
189. Levanger Br.kl. I—Ruter-knekt, Trondheim	93/ 65
190. Støren Br.kl.—Br.kl. Centrum, Trondheim	83/ 86
191. Orkanger Br.kl.—Br.kl. Dovre, Trondheim	83/ 92
192. Forcingkl. I, Trondheim—Skogn Br.kl.	134/101
193. Grand I, Alesund—Molde Duplikatkl. II	92/ 46
194. Molde Duplikatkl. I—Kr.sund Br.kl. II	123/103
195. Grand II, Alesund—Molde Duplikatkl. III	91/ 47
196. Safety I, Bergen—Måløy Br.kl. II	121/ 74
197. Måløy Br.kl. I—Br.kl. Ruter, Bergen	63/138
198. Laksevåg Br.kl. II—Doubleton, Bergen	78/1151
199. Spartre III, Bergen—Kløvertre, Bergen	103/126
200. Laksevåg Br.kl. I—Spartre I, Bergen	58/ 68

201. Spartre II, Bergen—Stavanger Br.kl. III	136/ 43
202. Br.kl. Rival I, Stavanger—Hinna Br.kl.	96/ 54
203. Hillevåg Br.kl. III—Stavanger Br.kl. II	55/119
204. Tasta Br.kl. I—Stavanger Br.kl. I	69/120
205. Kr.sand Br.kl. III—Br.kl. Gann I, Sandnes	59/118
206. Leiken III, Kr.sand—Kr.sand Br.kl. I	89/ 97
207. Kr.sand Br.kl. II—Notodden Duplikatkl.	113/ 73
208. Leiken I, Kr.sand—Kr.sand Br.kl. IV	141/ 60
209. Skiens Br.kl. II—Bø Br.kl. I	167/ 47
210. Jernb. Br.kl., Drammen—Notodden Br.kl. III	143/ 72
211. Notodden Br.kl. II—Skiens Br.kl. I	99/100
212. Lillehammer Br.kl. II—Otto Br.kl. I	114/ 77
213. Moelv Br.kl. I—Lillehammer Br.kl. I	37/119
214. Hokksund Br.kl. I—Br.kl. Hobby, Oslo	123/108
215. Akademisk Br.kl. II—Høybråten Br.kl. III	163/ 50
216. Holmestrand Br.kl. I—Golia Br.kl. I	91/ 82
217. Sinsen Br.kl. I—Drøbak Br.kl. I	75/ 94
218. Akademisk Br.kl. I—Strømmen Br.kl. I	92/ 91
219. Br.kl. Tempo, Halden—Akademisk Br.kl. VI	77/ 65
220. Bridegekameratene I, Oslo—Akademisk Br.kl. III	29/185
221. Sarpsborg Br.kl. II—Forcingkl. Oslo	99/125
222. Jessheim Br.kl. I—K.N.A. III, Oslo	132/ 51
223. Fredrikstad Br.kl. I—K.N.A. I, Oslo	132/ 51
224. Variant I, Oslo—Raufoss Br.kl. I	142/ 58
225. Drøbak Br.kl. IV—Akademisk Br.kl. VII	64/158

226. A.B.C. II, Oslo—Lunner Br.kl.	141/ 71
227. Espada, Oslo—Sandefjord Br.kl.	84/ 58
228. Lørenskog Br.kl. II—Duplikatklubben I, Oslo	84/104
229. Faresonen, Oslo—Lørenskog Br.kl. I	81/ 68
230. Hein 46 II—Veitvedt Br.kl. I	112/ 89
231. Astra IV—Ski Br.kl.	126/ 72
232. Homestrand Br.kl. II—Akademisk Br.kl. X	61/108
233. Astra I—Vito I, Drammen	72/ 74
234. B.B.B., Oslo—Saturn I, Oslo	49/ 98
235. A.B.C. I—Akademisk Br.kl. VIII	68/ 88
236. Bridgekam. II—Akademisk Br.kl. IV	68/ 58
237. Akademisk Br.kl. V—Kløverknekt	83/ 72
238. Thor—Sinsen Br.kl. II	64/ 39
239. Nord-Sør—Duplikatklubben II	63/ 99
240. O.H.F. I—Sinsen Br.kl. III	59/ 42
241. K.N.A. II—Astra V	132/ 89

Trekning av 3. runde for Nord-Norge:

19. Lakselv Br.kl.—Tromsø Br.kl. I
20. Vinner av kamp nr. 13—Tromsø Br.kl. II
21. Sortland Br.kl.—Andenes Br.kl.
22. Narvik BS I—Br.k. 1933, Tromsø I

Trekning av 4. runde for Salten krets og sørover:

242. Levanger Br.kl.—Lynklubben, Bodø
243. Forcingkl. II, Tr.heim—Ogndal Br.kl. I
244. Br.kl. Dovre—Br.kl. Centrum
245. Forcingkl. I, Tr.heim—Lillehammer Br.kl. II
246. Molde Duplikatkl. I—Grand I, Alesund
247. Safety I, Bergen—Grand II, Alesund
248. Doubleton—Spartre I
249. Br.kl. Ruter—Spartre II
250. Br.kl. Gann I, Sandnes—Kløvertre I, Bergen
251. Stavanger Br.kl. II—Br.kl. Rival I
252. Kr.sand Br.kl. I—Stavanger Br.kl. I
253. Kr.sand Br.kl. II—Leiken I
254. Lilehammer Br.kl. I—Hein 46 II
255. Vito I, Drammen—Skien Br.kl. II
256. Skien Br.kl. I—Saturn I, Oslo
257. Forcingklubben, Oslo—Jessheim Br.kl.
258. Duplikatkl. I, Oslo—Vinner av kamp nr. 223
259. Akademisk Br.kl. III—Akademisk Br.kl. VII
260. A.B.C II—Variant I
261. Astra IV—Akademisk Br.kl. V

262. Bridgekam. II—Espada
263. Br.kl. Tempo, Halden—Akademisk Br.kl. II
264. Br.kl. Thor—Holmestrand Br.kl. I
265. Akademisk Br.kl. X—Hokksund Br.kl.
266. Jernb. Br.kl. Drammen—Faresonen, Oslo
267. Drøbak Br.kl. I—Akademisk Br.kl. I
268. Duplikatklubben II, Oslo—O.H.F. I
269. Akademisk Br.kl. VIII—KN.A. II

NM-par 1964:

Total anmeldt 3 929 par = 62.17 par bak hver finaleplass.

	Par	%	Plasser
Oslo	652	10 487	10
Østfold	39	0 627	1
Indre Østfold	56	0 900	1
Follo	64	1 029	1
Nedre Romerike	120	1 930	2
Øvre Romerike	50	0 804	1
Hedmark	91	1 463	1
Oppland	110	1 769	2
Nord-Gudbrandsdal	123	1 978	2
Glåmdal	110	1 769	2
Sør-Østerdal	56	0 900	1
Ringerike og Hadeland	45	0 723	1
Buskerud	54	0 868	1
Modum og Omegn	44	0 707	1
Vestfold	55	0 884	1
Øvre Telemark	60	0 965	1
Grenland	28	0 450	2
Aust-Agder	91	1 463	2
Vest-Agder	157	2 525	2
Rogaland	187	3 007	3
Bergen	175	2 814	3
Fjordane	8	0 128	3
Midthordland	66	1 061	1
Hardanger og Voss	110	1 769	2
Møre og Romsdal	259	4 165	4
Orkladal	50	0 804	1
Trondheim og Omegn	106	1 705	2
Sogn	63	1 013	1
Nedre Gauldal	51	0 820	1
Inntrøndeag	141	2 267	2
Namdal	8	0 128	2
Helgeland	83	1 335	1
Salten	59	0 949	1
Troms og Ofoten	139	2 235	2
Vesterålen	80	1 286	1
Lofoten	8	0 128	1
Vest-Finnmark	131	2 107	2
Midt-Finnmark	57	0 916	1
Øst-Finnmark	60	0 965	1
Fosen	52	0 836	1
Haugaland	81	1 302	1

63 981 64